

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at bemyndige regeringen til at tiltræde en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater og dermed gennemføre dens bestemmelser i Danmark, når overenskomstens betingelser herfor er opfyldt. Overenskomsten samt en tilhørende protokol, der blev undertegnet den 19. august 1999, skal afløse den gældende overenskomst fra 1948.

Danmark og USA har siden 1970'erne gennemført flere forhandlingsrunder, som bl.a. førte til undertegnelse af en ny overenskomst i 1980. Denne overenskomst blev dog ikke godkendt af Kongressen, hvorefter der har været afholdt yderligere en række forhandlingsrunder.

Overenskomsten bygger på den model, som Organisation for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) anbefaler for dobbeltbeskatningsoverenskomster vedrørende indkomst og formue, og som også ligger til grund for det danske forhandlingsoplæg. Til OECD-modellen er knyttet bemærkninger, som er af væsentlig betydning ved anvendelsen af overenskomsterne.

Overenskomsten er også udarbejdet under hensyntagen til den model, som USA har opstillet for sine dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande, ligesom overenskomsten indeholder bestemmelser, der er indføjet på dansk foranledning.

Overenskomsten i hovedtræk

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har til formål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at både Danmark og USA beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Dette sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager indkomst fra den anden stat (kildestaten). Begrebet bopælsstat anvendes i bemærkningerne til dette lovforslag uanset om der er tale om en fysisk person eller en juridisk person, der er hjemmehørende i en stat.

Overenskomstens artikel 1-5 er generelle bestemmelser, der omhandler overenskomstens anvendelses-

område, de omfattede skatter, almindelige definitioner samt de centrale definitioner af skattemæssigt hjemsted og fast driftssted.

Artikel 6-21 omhandler fordelingen af beskatningsretten til forskellige indkomsttyper.

Indkomst af fast ejendom (artikel 6) kan altid beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed (artikel 7) kan beskattes i kildestaten af et dér beliggende fast driftssted.

Fortjeneste ved drift af skibe, herunder containere, eller fly i international trafik (artikel 8) kan kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende.

Udbytte behandles i artikel 10, hvorefter udbytte kan beskattes i kildestaten. Udbyttebetalinger til et selskab, der ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttebetalende selskab, kan beskattes med højst 5 pct.; i andre tilfælde udgør den maksimale sats 15 pct. Renter (artikel 11) og royalties (artikel 12) kan kun beskattes i bopælsstaten. For artiklerne om udbytte, renter og royalties gælder, at hvis sådanne betalinger kan henføres til et fast (drifts)sted, beskattes de som erhvervsindkomst.

Beskatningsretten til kapitalgevinster (artikel 13) tilfalder bopælsstaten og evt. kildestaten alt efter de enkelte aktivers art. Beskatningsretten til avancer følger typisk den beskatningsret, der i øvrigt gælder for indkomster af aktivet. Således kan f.eks. fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom beskattes i kildestaten, hvilket også gælder for formuegoder i øvrigt, der tilhører et fast driftssted, mens fortjeneste ved afhændelse af skibe og luftfartøjer i international trafik kun kan beskattes i bopælsstaten.

I artikel 14-20 behandles indkomst ved personlige tjenesteydelser. Artikel 14 omhandler indkomst ved frit erhverv (selvstændig virksomhed), der kan beskattes i kildestaten, hvis det udøves i tilknytning til et fast sted i kildestaten, mens kildestaten i andre tilfælde giver afkald på beskatning. Artikel 15 omhandler lønindkomst, der som udgangspunkt kan beskattes i den stat, hvor arbejdet udføres. Artikel 16-20 vedrører